

необхідно визначити несучу здатність як приклад пошкоджених двотаврових колон і прийняти рішення щодо їх подальшої експлуатації, ремонту або заміни, а нормативні документи не дають конкретних методів розрахунку залишкової несучої здатності елементів з ушкодженнями. Тому, існує необхідність в розробці алгоритмів розрахунку елементів, що зазнають складний напружений стан, ушкоджених в процесі бойових дій [2, с. 155].

Література:

1. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку визначення шкоди та збитків, завданих Україні внаслідок збройної агресії Російської Федерації» від 20.03.2022 № 326.

2. Максюта О.В. Напружено деформований стан та несуча здатність стиснутих залізобетонних двотаврових пошкоджених елементів, дисертація доктора філософії, URL: <https://odaba.edu.ua/science/sac-for-awarding-the-deg.-of-doctor-of-philosophy/specialized-council-DF-41.085.009>, ОДАБА, Одеса, 2022. 184 с.

3. Клименко С. В. Технічний стан будівель та споруд: монографія. Одеса: ОДАБА, 2010. 284 с

4. ДСТУ-Н Б В.1.2-18:2016. Настанова щодо обстеження будівель і споруд для визначення та оцінки їх технічного стану, 2017. 45 с.

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ КРИМІНАЛІСТИЧНИХ ОБЛІКІВ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ ВНУТРІШНЬОЇ БЕЗПЕКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Мельковський Олександр,

кандидат юридичних наук, доцент,

*доцент кафедри кримінального права та правоохоронної діяльності
Запорізького національного університету*

4 липня 1992 року рішенням Кабінету Міністрів України у структурі кримінальної міліції МВС було створено Управління внутрішньої безпеки (наказ МВС України від 31.07.1992 № 452).

Таким чином, днем утворення служби внутрішньої безпеки в системі органів внутрішніх справ є 31 липня. До речі цей підрозділ було утворено вперше серед колишніх радянських республік.

Згідно цього наказу Служба внутрішньої безпеки МВС України безпосередньо була підпорядкована Міністру внутрішніх справ України, а відділи внутрішньої безпеки в АР Крим, областях, м. Києві

та Севастополі, на залізницях – відповідно начальникам ГУВС, УВС, УВСТ. Відповідно до п. 7 статті 9 Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю», підрозділи внутрішньої безпеки увійшли до структури спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю з правом проведення оперативно-розшукової діяльності.

При цьому, крім особливих функцій, встановлених наказом, зазначені підрозділи продовжували виконувати загальні завдання що стояли перед правоохоронними органами держави.

У теперішній час підрозділи внутрішньої безпеки здійснюють свою діяльність у складі Департаменту внутрішньої безпеки (далі ДВБ) Національної поліції України, який є міжрегіональним територіальним органом у складі кримінальної поліції Національної поліції України, та здійснює свою діяльність у напрямі дотримання внутрішньої безпеки у Національній поліції України.

На сучасному етапі ДВБ здійснює інформаційно-аналітичне забезпечення керівництва Національної поліції України та органів державної влади про стан вирішення питань, що належать до компетенції ДВБ, у своїй діяльності використовує автономну, захищену від зовнішнього доступу, комп'ютерну мережу. Інформування громадськості про діяльність ДВБ систематично оприлюднюється на офіційному веб-сайті Національної поліції України.

Основними завданнями ДВБ є:

1. Формування та забезпечення реалізації заходів з питань внутрішньої безпеки в Національній поліції України.

2. Запобігання, виявлення, попередження і припинення кримінальних, корупційних та пов'язаних з корупцією правопорушень, що готуються або вчинені поліцейськими, державними службовцями та іншими працівниками поліції.

3. Організація і здійснення заходів захисту поліцейських, державних службовців та інших працівників поліції від перешкоджання їм у виконанні службових обов'язків [1].

Підрозділи ДВБ, відповідно до законодавства України здійснюють збирання, накопичення, систематизацію та аналіз інформації щодо негативних явищ і тенденцій у системі Національної поліції України, а також ужиття заходів щодо їх запобігання. При виконанні поставлених функціональних завдань підрозділи ДВБ використовують криміналістичні обліки.

Криміналістичний облік – це система реєстрації, систематизації та зосередження об'єктів або відомостей про них за їх ідентифікаційними ознаками з метою використання облікових даних для розкриття та попередження злочинів, яка ґрунтується на наукових даних і узагальненнях практики боротьби зі злочинністю [2].

Вважається, що діяльність будь якого правоохоронного органу постійно потребує своєчасного, достатнього та якісного інформаційного забезпечення. Отримана якісна інформація є джерелом для швидкого реагування і прийняття необхідних слідчо-оперативних дій з розслідування та розкриття вчиненого кримінального правопорушення.

Для оперативного реагування і прийняття адекватного рішення щодо вчиненого кримінального правопорушення, як вважає Маркус В. О. потрібно отримати інформацію про:

- місце і час вчинення кримінального правопорушення;
- про осіб, які вчинили або могли вчинити кримінальне правопорушення;
- про виявлені і вилучені сліди різних видів;
- про наявність свідків або очевидців кримінального правопорушення;
- про наявність виявлених речових доказів;
- про причетність затриманих осіб або осіб, які вчинили кримінальне правопорушення (злочин), до нерозкритих злочинів та ін.

Швидко отримати інформацію можна завдяки ефективному використанню можливостей існуючих інформаційних систем (обліків різних об'єктів), якими опікується інститут «кримінальної реєстрації». Своєчасно і достовірно зібрана, оброблена і видана інформація про скоєний злочин допомагає не тільки швидко отримати необхідні відомості про об'єкти реєстрації, а й знайти шлях до оперативного розкриття і розслідування злочину, аналізу злочину та організації профілактичної роботи [3].

Отримання зазначеної інформації завдяки використанню криміналістичних обліків дозволяє підрозділам ДВБ здійснювати комплекс оперативно-розшукових заходів, спрямованих на виявлення, попередження, припинення та документування кримінальних правопорушень, що готуються поліцейськими, державними службовцями та іншими працівниками поліції, а також корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень.

Взагалі до криміналістичної реєстрації входить велика кількість різноманітних видів обліку, які, залежно від особливостей об'єктів та їх характерних ознак, утворюють систему криміналістичної реєстрації, яка поділяється на три основні напрямки:

- 1) оперативно-пошукові обліки;
- 2) криміналістичні обліки;
- 3) інформаційно-довідкові обліки [3].

Всі ці різновиди обліків на сучасному етапі доцільно використовувати в практичній діяльності підрозділів ДВБ.

Маючи відповідний доступ до обліків підрозділів, що здійснюють ОРД підрозділи ДВБ мають можливість виявляти та попереджувати факти незаконного використання поліцейськими, державними службовцями та іншими працівниками поліції несправжніх імітаційних засобів, а також засобів забезпечення оперативно-розшукової діяльності, які зашифровують особу чи відомчу належність поліцейських і транспортних засобів оперативних підрозділів Національної поліції України.

Крім того доступ ДВБ до спеціальних обліків дозволяє своєчасно розкривати та розслідувати кримінальні правопорушення, вчинені із використанням однострою поліцейського, підроблених службових посвідчень, спеціальних засобів поліції.

Підрозділи ДВБ наділені правом отримувати в системі Національної поліції України відомості, необхідні для проведення перевірки інформації щодо кримінальних, корупційних та пов'язаних з корупцією правопорушень, вчинених поліцейськими, державними службовцями та іншими працівниками поліції. Крім того працівники ДВБ мають право накопичувати статистичні, аналітичні, службові та інші матеріали за напрямками своєї службової діяльності, користуватися інформаційними базами даних, автоматизованими інформаційними системами органів та підрозділів поліції, МВС.

Таким чином, слід визначити що підрозділи ДВБ Національної поліції виконують завдання щодо попередження та розкриття кримінальних правопорушень з використанням наявних можливостей криміналістичних та інших статистичних обліків, що діють в системі МВС України.

Література:

1. Положення про Департамент внутрішньої безпеки Національної поліції України, затверджене Наказом Національної поліції України від 09 листопада 2015 року № 83 (у редакції наказу Національної поліції України від 31.07.2019 року №765)

2. Криміналістика: Підручник / Кол. авт.: В. Ю. Шепітько, В. О. Коновалова, В. А. Журавель та ін. / За ред. проф. В. Ю. Шепітька. – 4-е вид., перероб. і доп. – Х.: Право, 2008. – 464 с.

3. Маркус В. О. Криміналістика. Навчальний посібник – К.: Кондор, 2007. – 558 с.